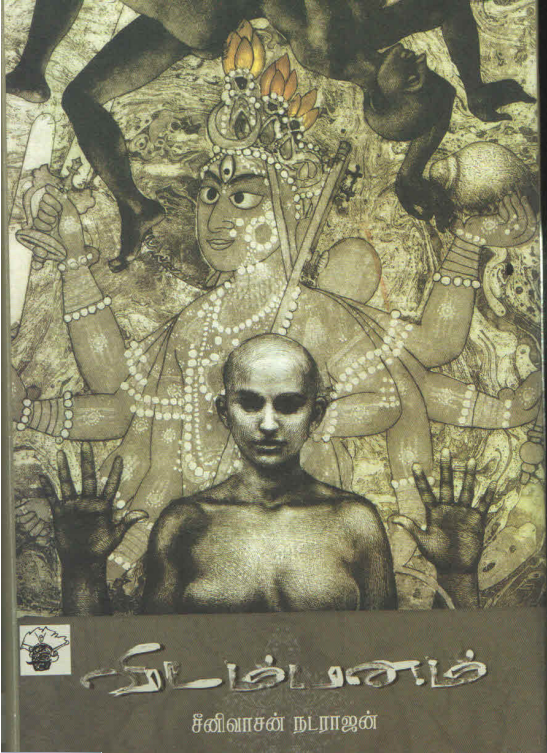

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 30 June 2017 11:05 - Last Updated Friday, 30 June 2017 11:13

2016 ஆகஸ்டில் காலச்சுவடு பதிப்பக வளையீடாக வளையிவந்திருக்கும் இந்த நூல்பற்றி எழுதவேண்டாமென்று எந்த எண்ணமும் தோன்றியிருக்கவில்லை, இதனை வாசிக்க ஆரம்பித்தபொழுதில் அது பழக்கமும் இல்லை. வாசித்து முடிந்த பிறகு எழுத மனம்

சீனிவாசன் நடராசனின் 'விடம்பனம்' தை இரண்டரதை தடவையாக வாசித்த பிறகு இன்றைக்கு எழுத மனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருமுறை வாசித்து மீட்டிவைத்துவிட்டு நான்கரைந்து நாட்கள் கழியபுத்தகத்தை தொடர்முயன்றபோது முடியாமல் போனது. பக்கங்களையின்னோக்கி நகர்த்தியபோதும் தொடர்புபிடிக்க முடியவில்லை. மீண்டும் வாசித்தேன். வாசிப்பில் அலுப்புத் தோன்றவில்லை. புதியதான தோற்றம். அது மீண்டும் மீண்டும் தன் ரகசியங்களாகக் கட்டவிழ்த்துக்கொண்டே இருந்தது. சுகம் எச்சமாய் வந்தது. அதாவே இப்பிரதியின் அறுதியான பலன். 'விடம்பனம்' துக்கு அடையாளமொன்று தவேதான். அவ்வகையில் இதனை நாவலென்று கொள்ளமுடியும். இதன் முன்னுரையில் சுகுமாரன் வகைப்படுத்துவதுபோல் picaresque வகையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். Picaresque வகையினத்தின் பலவற்று அம்சங்கள் ஒன்றிரண்டு பண்புகளையே அது இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொண்டு சில்கிறது. பிக்காறெஸ்க் நாவலில் அல்லது உலுத்த வகை நாவலில் தன்னிலைக் கதைசொல்லும் பண்பை இது எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரித்துவிடுகிறது.

ஜேர்மன் மொழியில் 1959இல் வளையிவந்து 1961இல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பான குந்தர் கிராஸின் The Tin Drum இவ்வகை நாவலுக்கு ஆரம்ப கால முன்னுதாரணமென்று சொல்லப்பட்டாலும், அந்த அமலையில் 'விடம்பனம்' சிலலவில்லை. ஆனாலும் அந்த வகையினத்தில் தவிர வேறில் இதனைச் சரேக்கவும் முடியாது. பெரும்பாலும் நீண்ட

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 30 June 2017 11:05 - Last Updated Friday, 30 June 2017 11:13

வசனங்களாகக் கொண்டு அமறைந்திருக்கிறது பிரதி. சல்மான் ருஷ்டியினதைப்போன்ற நீள வசனங்கள். வாசிப்பமைவெல்ல நகரத்துகிற அம்சம் இதுவெனினும், இதில் மனம் லயித்துவிடக்கூடியதைச் சொல்லுகிறபோது, சிலநீண்ட வசனங்கள் இடறச் செய்வதையும் சேர்த்ததோன்றக் கூறியபிடவண்ணும். பாத்திரங்கள் சில நெஞ்சில் நிறுதிட்டமாய்ப்புதிந்துவிடக்கூடியன. அவளும் இவளும் என வரும் இரு பண்பாத்திரங்களான ராணிமார்சும், ஆடூதன் ராணியும் அவற்றில் தலையாயவை. அவளா இவளா என்று எழுவாயகைக் கண்டறிய முடியாத குழப்பம், கவனம் சிதறினால் வாசகனில் விழுந்துவிடுவதைத் தவிர்க்க முடியாதிருக்கும். இது திட்டமாய் அமரக்கப்பட்டவில்லை என்பதை மீறியும், இவ்வகையைக் கதை சொல்லலுக்கு இதுவே உகந்த முறையென்று எண்ணாமலவிரகூத்தான இருக்கிறது. புனைவாப் பாத்திரங்களான ஆடூதன் ராணியும், ராணிமார்சும், மணிமொழியும், தமிழ்வாணனும், காத்தானும், மயக்காயியும், சின்னக் கட்டாரியும் போலவே கருங்கண்ணியும், ஜிம்மியும் கிட்ட மனத்தில் புதிக்கிற விதமாகவே நாவல் நடந்திருக்கிறது. அவ்வப்போது கூறுக்கீட்டு செய்யும் அம்மாளுக்குப் பாத்திரத்தகை கிட்ட, அதன் கணவியல் புகளிலிருந்து மங்கலாகவண்ணும் ஒரு உருவத்தை வாசகனால் கற்பித்தும் பண்ணமுடிகிறது. அம்மாளுக்குப் பாத்திரத்தின் சிந்தனையின் வரன்முறையான வளர்ச்சி நாவலின் தவிர்க்கவியலாப் பக்கங்களாகின்றன. அதனாலேயே ஒரு மங்கலான உருவத்தோடெனும் பாத்திரம் மனத்தில் இருக்கச் செய்கிறது. எனில் இதில் எந்தவொரு தனிப் பாத்திரமும் கதையை நகர்த்தவில்லையென்பது பிரதானமானது. தொடர்ந்ததே சரியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட கதையொன்றுடன் நாவல் வந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் இதில் ஒரு கதை இருக்கவே செய்கிறது. ஆனால் அந்தக் கதையை மய்யழிந்து கிடப்பதுதான் பிரதியின் விசேஷம்.

மாயவரமும், நாகப்பட்டினமும், சின்னையும், மும்பையும் என பல சிறிய பெரிய நகரங்கள் இந் நாவலில் பசைப்பட்டிருந்தாலும், தஞ்சையே இதன் பிரதான ஆடூகளம். அதற்கிணையாக முக்கியத்துவம் பெறுவது இருபதாம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியிலிருந்து தொடங்கி இருபத்திராம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பத்தின் நடுப்பகுதிவரை தொடரும் காலம். கடுக்கூறுகத்தம் செயற்பாட்டையும் கருத்தையும் பாத்திரங்கள் வளையுதுதினாலும், இவை பசைவது தஞ்சையின் கதையைத்தான். அதன் சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்புகளும் மாந்தரின் இயங்குமுறையும், பாடூகளமே அவற்றில் தொடங்குகின்றன. பிரதி சொல்லாது விட்ட இடவெளிகளை இவையே இடூநிரப்பச் செய்கின்றன. கருதிப் புனல்கள் தரிசனமாகின்றன. மலேமும் தஞ்சாவூரினது மட்டுமல்ல, முன்னர் கூறியபிட்ட சற்றொப்ப அரநூற்றாண்டளவான காலத்தின் கதையையும் பிரதி பசைகிறது. இவையே பிரதியின் மய்யங்கள் - காலமும், களமும். பாத்திரங்களின் இயக்கம் காட்சிகளாய்க் காட்டப்படுகின்றன. உரையாடல் கேட்கிறது. சிந்தனைகளைக் கவனிக்க முடிகிறது. இவையெல்லாம் நகரம் சித்திரங்களாகி வாசகன் மனத்தை அலையுதுதுகின்றன. கால காலத்தில் கலைகளும், பண்பாட்டூ விழுமியங்களும் மாறுவது ஏனென்ற களே விக் கூ நாவலில் புதிர் இருக்கிறது. நிலப் பிரசனை, நீர்ப் பிரசனைகளின் மய்யம் பற்றிய புரிதல் ஏற்படும் போது அந்தப் புதிலை வாசகன் அடக்கிறான். கிராமத்தில் விளையும் பஞ்சத்தால் கிராமங்கள் சூரூங்கி மக்கள் தொகை ஐதாகிறபோது பெருகிவரும் காட்டூப் பன்றிகளை அழிக்க பெருவனத்துக்கூ தீவகை கையில், தஞ்சைக் கொண்டு இருந்து புரட சியாளர்களும் எரிந்து கருகிப்போவதிலிருந்து, கட்டூரக் கிராமங்கள் இரண்டினுக்கிடையில் ஏற்படும் முரண்கலவரமாய் கட்டிலே பொங்கியழுந்து படகுகளும், மனிதர்களும் தீப்பிழம்பில் வெந்தழிந்துபோவதும்தவரையான சம்பவங்கள் மனத்தை அதிரவைக்கும் விதமாய் நாவலில்

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 30 June 2017 11:05 - Last Updated Friday, 30 June 2017 11:13

பதிவாகியிருக்கின்றன. வாசக மனம் அதிராமல் தொடரமுடியாமலிருக்கும். மனிதரின் காதலும், காமமும் கிட காட சிகளாகவே பதிவுபெறுகின்றன. சமீபக் பிரக்ஞையுள்ள பாத் திரங்களும் தொடர் சயெற்பாடகளின் றி உதிரிகளாகவே இருக்கின்றன. பூரட சியாளர்கள் எங்குமே காட்டப்படவில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களின் சயெற்பாடகளும் திட்டமிட்ட வகையிலன்றி, உணர்வுவழித் தங்கள்க்கறேப் உதிரிகளாகவே மனத்தில் பதிவாகின்றன. இது அதனால் ஒருவகையில் இப்பிரதியிலேயே குறிப்பிடப்படும் **Cloud Atlas** நாவல் போன்றதுதான். 2004இல் வெளிவந்த **David Mitchel** என்கிற பிரிட்டிஷ் படப்பாளியின் **Cloud Atlas** நாவல் ஆறு கதைகளைக் கொண்டது. நாவலில் மிக நுணர் மயமான இழைகள் கொண்டு அவை இணைக்கப்பட்டிருக்கும். 'விடம்பனம்' சம்பவங்களே இணைத்து ஒற்றைக் கதையாகக் குகிறது. களத்தினதும், காலத்தினதும் ஒற்றைக் கதை. அதை காட்சிகளினதும் உரையாடல்களினதும் வழி 'விடம்பனம்' சயெய்கையில் **picaresque** என்ற வகையினத்துக்குப் பதிலாக **picturesque** என ஒரு புதுவகைப்பட்டைச் சயெயலாமலோவனென எண்ணத் தோன்றுகிறது. எந்த வகையினமாயினும் இது தமிழுக்குப் புதிது என்பதுதான் பிரதி சயெய்கிற விசேஷம்.

நாவல் கட்டமைப்பின் கருதுகோள்களை, சமீபகத்தின் பாரம்பரியமான எண்ணங்களே, கலாச்சாரங்களே நாவல் அநாயாசமாக களேக கயைடோட உடதைத்துக் கொண்ட சயெல்லும் பொழுது, வாசகனில் சிரிப்பை அனுங்கச் சயெய்தாலும், அது சூரப்பாயக் கொண்டிருக்கிற உணர்வு சோகம்தான். எவ்வகையான சோகம்? இவ்வளவு காலமாய், இவ்வளவு மலோசமான இந்து இலக்கிய, சமீபக பழைய மதிப்பீடுகளை சூமந்துவந்திருக்கிறோமே என்று கொள்கிற சோகம். கடந்த கால வாழ்நிலையும், பண்பாட்டு அழிவுகளும் மனத்தனை நோக்கச் சயெய்வில்லை, சோகமே கொள்ள வகைகின்றன. அழகாகவும், நீளமாகவும் வளர்த்து வதைத்த கடிந்தலை ஒருநாள்கட்டையாக வெட்டுகிறபோது ஏற்படும் ஒரு சோகம், அதுபோன்ற ஒரு சோகம். வலியற்ற சோகம். வடேக கயைகை கிட சோகத்தோட அனுபவிக் க வகைகிற பிரதியாக இது இருக்கிறது. சோகத்தனை வடேக கயைக நான் இதில் உணர்வில்லை.

பல்வற்று பாத் திரங்கள் பிரதியில். வாழும், மறந்தை படப்பாளிகளாக. சூந்தர ராமசாமி, தஞ்சைபிரகாஷ், யுகபாரதி, ஓவியர் சீனிவாசன் பெருமாள் மூரூகன் என அப பாத் திரங்கள். இது ஏதார்த்தத்தின் பதிவரைப் புகிற வளையில் சிலவேளை அத்தீ அளவூகக் கும் சயென்றுவிடுகிறது. பெருமாள் மூரூகனை ஒரு பின்புல பாத் திரமாக நாவலில் கொண்டுவரும் படப்பாளி, பின்புகுதியின் நீண்ட பக்கங்களக் கு இழுத்துச் சயெயவது மட்டுமல்ல, ஒரு எல்லகைக் கு மலே சூமந்துகொண்டும் நடக்கிறார். அத்திறந்து போகிற நிலையில் பிரதி பாதிப்பை அடகிறது. வணைடாத் தனமாய் வாசகனூகக் குப் படுகிறது. யுகபாரதியின் பாத் திரத்தனை அவ்வாறு அவர் சயெயவில்லையென்பதனை இங்கே இணைத்துப் பாரக் கவணைடும். நாவல் மலே மலேயெனென பலவழி நமாகவும் நகர மூனதைத்து ஏன் எனப் பதற்கு எனக் கு இன்னும் விடகைக்கவில்லை. அது மூபிவதற்கான சரியான எல்லையை மீறி வளர்ந்துள்ளதாய் எனக் குத் தோன்றுகிறது. அவ்வாறு வளர்வதற்கான நியாயங்களே ஒரு நவீன இலக்கியப் பிரதி கொண்டிருக்க முடியும். அப்போதும் அதுதான் பூனதைத்துவந்த மொழியின் வலித்தோட இருக்கவணைடும். தன்னதனை ர்த்துக்கொண்டு அதைச் சயெயவணைடியுதில்லை. எங்கள் ஊரில் கொடி (பட்டம்) ஏற்றுவார்கள் மூந்திய காலங்களில். மலலைக் கொடி, கொகக் குக் கொடியென அவை பலவகை. கொடியின்

Written by -தவேகாந் தன் -

Friday, 30 June 2017 11:05 - Last Updated Friday, 30 June 2017 11:13

பின்பகுதியில் நீ ளமான வாலொன்றை, குரங்கு வால் போலவென்று வதைத்துக் கொள்வோமே, கட்டப்படும் . அதுதான் கொடியின் சமநிலையைக் காத்தபடிமலேமலேயேனென கிளப்பிச் சிலவது. அதுநீ ளமாகவோ குட்டயாகவோ இருந்தால் உயரத்தில் மிதந்தபடியிருக்க முடியாமல் கீழும் மலேமாய் கொடி திண்டாடிக் கொண்டு இருக்கும் . கட்டுதலான சமநிலையிழப்பு சிலவேளை கொடியை தலகைப்பற்றுவாக படியிடைநோக்கி சரித்தும் விடும் . கொடிக்கு மட்டுமல்ல வாலின் அளவு முக்கியமென நான் நின்கைக்கிறேன் . தமிழுக்கு புதிய வகையினத்தின் ஒரு வரவை முன்னறிவித்த 'விடம்பனம்', ஓரளவு சமநிலையை இழந்தாலும், விண்ணில் இன்னும் நின்று கடுவிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதற்கதோவான அமவை அது கொண்டு இருக்கிறது என நின்கைக்கிறேன் .

ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரதி கொண்டு இருக்கும் தீ விர வாசகனையும் மலகைக் வைப்பது. அவள் தலகை மூக மரத்தில் ஏறி இறங்குவதிலிருந்து அந்த மலைப்பு தொடங்குகிறது. அவ்வாறு ஒரு ஓணான போல மரத்தில் ஏறிவிட முடியாதபோதும், அந்த யதார்த்தத்தை மறந்து பிரதியோடு வாசகன் ஓன்றாகி மலகைக்கிறான் . அந்தளவுக்கு பிரதி ஒரு வலிய, உன்னதமான மொழியைக் கொண்டு இருக்கிறது. தமிழ் பட்டைப்புத்திறையில் பெரும்பாலும் நாவலியே பரிசோதனைகள் நடத்தப்பெற்றிருக்கின்றன. 'மத்தாப்பு' என்ற பல பட்டைபாளிகள் இணைந்து உருவாகிய இலங்கை நாவலிலிருந்து இந்தக் கணக்கீட்டைத் தொடங்கலாம் . சீனிவாசன் நடராசனும் ஒரு பரிசோதனையில் இறங்குகிறார் தன் முதல் நாவல் மல்லமே. அதில் அவர் கணிசமான வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறாரென்று கருத முடியும் . மயின்று விதமான எழுத்துருக்களை பிரதி பயன்படுத்தியிருக்கிறது. நாவலை இடவைட்டும் அம்மாஞ்சியின் பகுதி சாய்வு எழுத்திலும், மருதம் இலக்கியவட்டத்தின் பகுதிகள் நெடுநீர் எழுத்திலும் வருகின்றன. அனுபவம் சட்டின் சித்திரங்களுடன் கச்சிதமாக அமைந்திருக்கிறது தயாரிப்பு. அழகிய பிரதிகளோடு அனுபவிக் கும் சுகமும் அழகாகவே இருக்கும் . 'விடம்பனம்' தன் சமூகத்தைக் குறைவோடும் வாசிப்புக்கு சவாலான பிரதியாகவே நின்றுகொண்டு இருக்கிறது.

bdevakanthan@yahoo.com